

2025/415

24.3.2025.

DELEGIRANA UREDBA KOMISIJE (EU) 2025/415

od 13. prosinca 2024.

o dopuni Uredbe (EU) 2023/1114 Europskog parlamenta i Vijeća u pogledu regulatornih tehničkih standarda kojima se utvrđuju prilagodba kapitalnih zahtjeva i minimalne značajke programa stresnog testiranja za izdavatelje tokena vezanih uz imovinu ili tokena e-novca

(Tekst značajan za EGP)

EUROPSKA KOMISIJA,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije,

uzimajući u obzir Uredbu (EU) 2023/1114 Europskog parlamenta i Vijeća o tržištima kriptoomovine i izmjeni uredaba (EU) br. 1093/2010 i (EU) br. 1095/2010 od 31. svibnja 2023. te direktiva 2013/36/EU i (EU) 2019/1937 ⁽¹⁾, a posebno njezin članak 35. stavak 6. treći podstavak,

budući da:

- (1) Zahtjevi utvrđeni u članku 35. stavcima 3. i 5. Uredbe (EU) 2023/1114 primjenjuju se i na institucije za elektronički novac koje izdaju značajne tokene e-novca u skladu s člankom 58. stavkom 1. točkom (b) te uredbe i, ako to na temelju članka 58. stavka 2. te uredbe zahtijeva nadležno tijelo, na institucije za elektronički novac koje izdaju tokene e-novca koji nisu značajni.
- (2) Pri procjeni okolnosti u kojima je izdavateljima tokena vezanih uz imovinu ili tokena e-novca potreban veći regulatorni kapital nadležna tijela trebala bi razmotriti mogući učinak propasti tokena na financijsku stabilnost, uključujući visoke razine iskupa, izazivanje prodaje po iznimno sniženim cijenama zbog financijskih poteškoća pričuvene imovine ili podizanje depozita, čime bi se mogli izazvati znatni poremećaji na tržištu, moguće negativne posljedice za financiranje i sistemski rizici u cijelom financijskom sustavu.
- (3) S obzirom na to da su tokeni vezani uz imovinu i tokeni e-novca novost na tržištu, kao i njihovi izdavatelji, ne postoji univerzalni okvir za procjenu rizika. Stoga bi radi odlučivanja o opravdanosti povećanja kapitalnih zahtjeva nadležna tijela trebala provesti pojedinačnu ocjenu predmetnih izdavatelja nakon provedbe opsežne procjene svih relevantnih kriterija rizika utvrđenih u članku 35. stavku 3. Uredbe (EU) 2023/1114. Potreba za mogućim povećanjem kapitalnih zahtjeva trebala bi ovisiti o okolnostima specifičnima za svakog izdavatelja. Izdavatelje tokena vezanih uz imovinu ili tokena e-novca koji podliježu takvim kapitalnim zahtjevima uvijek bi se trebalo adekvatno kapitalizirati za rizike s kojima se suočavaju. Za navedenu opsežnu procjenu i ocjenu trebalo bi upotrijebiti sve relevantne povijesne i aktualne informacije koje su dostupne. Općenito, povećanje kapitalnih zahtjeva trebalo bi zahtijevati samo ako postoji viši stupanj rizika koji nije već pokriven i ako mjere predmetnog izdavatelja nisu dovoljno učinkovite za smanjenje rizika.
- (4) Ako nadležno tijelo od izdavatelja tokena zahtijeva povećanje kapitalnih zahtjeva, rok za usklađivanje s tim povećanjem trebalo bi biti što kraći jer bi predmetni izdavatelj, koji pravilno i učinkovito upravlja rizicima, uvijek trebao biti adekvatno kapitaliziran za rizike s kojima se suočava.
- (5) Ako nadležno tijelo zaključi da bi rizici, uključujući volatilnost, određenog tokena vezanog uz imovinu ili tokena e-novca mogli dovesti do znatnog pogoršanja financijske situacije izdavatelja ili utjecati na njegovu financijsku stabilnost, to bi tijelo izdavatelju trebalo odrediti kraći rok u kojem treba povećati regulatorni kapital.

⁽¹⁾ SL L 150, 9.6.2023., str. 40., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2023/1114/oj>.

- (6) Kako bi se osiguralo da izdavatelji tokena vezanih uz imovinu ili tokena e-novca donose dobre odluke u pogledu upravljanja rizicima, takvi izdavatelji i njihova nadležna tijela trebali bi razumjeti financijske i operativne rizike koji proizlaze iz sve veće upotrebe tokena vezanih uz imovinu ili tokena e-novca. Usto bi trebali razmotriti međusobnu povezanost s ekosustavom izdavatelja tokena u širem smislu i inherentnu međusobnu povezanost s tradicionalnim financijskim sektorom koja proizlazi iz pričuvene imovine koju drže. Stoga je potrebno detaljnije utvrditi značajke stresnog testiranja rizika solventnosti i likvidnosnog rizika s kojima se suočavaju izdavatelji.
- (7) Učinak tzv. „rizika navale”, odnosno rizika od iznenadnog porast broja zahtjeva za iskup tokena koji izaziva prodaju pričuvene imovine kojom se osiguravaju tokeni po vrlo niskoj cijeni, trebao bi se analizirati stresnim testiranjem likvidnosti. Stoga je ključno utvrditi minimalne značajke stresnog testiranja likvidnosti, kao što su one povezane s upravljanjem, podatkovnom infrastrukturom, kategorizacijom rizika i učestalošću.
- (8) Kako bi rezultati stresnog testiranja i dalje bili relevantni, stresno testiranje solventnosti trebalo bi se provoditi svaka tri mjeseca za izdavatelje značajnih tokena vezanih uz imovinu ili tokena e-novca te svakih šest mjeseci za izdavatelje tokena vezanih uz imovinu ili tokena e-novca koji nisu značajni. Stresno testiranje likvidnosti trebalo bi provoditi jednom mjesečno.
- (9) Pri stresnom testiranju u obzir bi trebalo uzeti ozbiljne, ali moguće scenarije financijskog i nefinancijskog stresa, kao što su likvidnosni šokovi, šokovi povezani s kreditima, kamatni šokovi i šokovi povezani s deviznim tečajem, rizik od iskupa te operativni šokovi i šokovi povezani s trećim stranama. Pritom bi trebalo osigurati i da su uspostavljeni sustavi unutarnjeg upravljanja i relevantne podatkovne infrastrukture koji izdavateljima tokena vezanih uz imovinu ili tokena e-novca te nadležnim tijelima omogućuju razumijevanje obilježja, kvantificiranje rizika i prikupljanje dokaza koji pokazuju da takvi izdavatelji kontinuirano i djelotvorno raspodjeljuju i smanjuju rizike.
- (10) Vodeće je načelo da bi programi stresnog testiranja trebali slijediti pravila i pristup slične onima koji se primjenjuju na stresno testiranje kreditnih institucija u skladu s Direktivom 2013/36/EU Europskog parlamenta i Vijeća ⁽²⁾. Međutim, s obzirom na to da su rizici aktivnosti povezanih s kriptoinovinom koje obavljaju izdavatelji tokena vezanih uz imovinu ili tokena e-novca koji nisu kreditne institucije drukčiji od rizika s kojima se suočavaju kreditne institucije, za potrebe stresnog testiranja aktivnosti povezane s kriptoinovinom trebalo bi grupirati u različite kategorije rizika. Nadalje, grupiranje aktivnosti i rizika povezanih s kriptoinovinom trebalo bi zajamčiti da izdavatelji relevantnih tokena i nadležna tijela mogu utvrditi sve funkcije, postupke i subjekte, zajedno s njihovim povezanim rizicima, uključujući sve okolišne, socijalne i upravljačke čimbenike, te utvrditi sve potencijalne probleme ili rizike. To bi utvrđivanje trebalo olakšati izradu i povezivanje scenarija posebnih rizika s različitim aktivnostima određenog izdavatelja. Scenariji bi se trebali jasno definirati radi kvantifikacije njihova potencijalnog učinka, opsega potencijalnih gubitaka i stupnja vjerodostojnosti u vezi s utvrđenim scenarijima posebnih rizika. Stoga bi pri utvrđivanju specifičnih rizika izdavatelj trebao odrediti razdoblje obuhvaćeno scenarijima stresa, koje bi trebalo biti tri godine za stresno testiranje solventnosti i do jedne godine za stresno testiranje likvidnosti.
- (11) Ova Uredba temelji se na nacrtu regulatornih tehničkih standarda koji je Europsko nadzorno tijelo za bankarstvo (EBA) dostavilo Komisiji.
- (12) EBA je provela otvoreno javno savjetovanje o nacrtu regulatornih tehničkih standarda na kojem se temelji ova Uredba, analizirala moguće povezane troškove i koristi te zatražila mišljenje Interesne skupine za bankarstvo osnovane u skladu s člankom 37. Uredbe (EU) br. 1093/2010 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽³⁾,

⁽²⁾ Direktiva 2013/36/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o pristupanju djelatnosti kreditnih institucija i bonitetnom nadzoru nad kreditnim institucijama, izmjeni Direktive 2002/87/EZ te stavljanju izvan snage direktiva 2006/48/EZ i 2006/49/EZ (SL L 176, 27.6.2013., str. 338., ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2013/36/oj>).

⁽³⁾ Uredba (EU) br. 1093/2010 Europskog parlamenta i Vijeća od 24. studenog 2010. o osnivanju europskog nadzornog tijela (Europskog nadzornog tijela za bankarstvo), kojom se izmjenjuje Odluka br. 716/2009/EZ i stavlja izvan snage Odluka Komisije 2009/78/EZ (SL L 331, 15.12.2010., str. 12., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2010/1093/oj>).

DONIJELA JE OVU UREDBU:

Članak 1.

Područje primjene

Ova Uredba primjenjuje se na sljedeće izdavatelje tokena vezanih uz imovinu ili tokena e-novca:

- (a) izdavatelje tokena vezanih uz imovinu;
- (b) institucije za elektronički novac koje izdaju značajne tokene e-novca;
- (c) institucije za elektronički novac koje izdaju tokene e-novca koji nisu značajni, ako to zahtijeva nadležno tijelo u skladu s člankom 58. stavkom 2. Uredbe (EU) 2023/1114.

Članak 2.

Postupak

1. Nadležno tijelo matične države članice (nadležno tijelo) dužno je izdavatelju tokena vezanih uz imovinu ili tokena e-novca dostaviti nacrt svoje odluke o zahtjevu za povećanje regulatornog kapitala u skladu s člankom 35. stavkom 3. Uredbe (EU) 2023/1114 uzimajući u obzir stajališta tog izdavatelja.

2. U nacrtu iz stavka 1. utvrđuju se:

- (a) iznos za koji se regulatorni kapital mora povećati i postotak iznosa pričuve imovine koji je viši od onog iz članka 35. stavka 1. prvog podstavka točke (b) Uredbe (EU) 2023/1114;
- (b) relevantno obrazloženje u pogledu višeg stupnja rizika;
- (c) informacija o tome može li taj viši stupanj rizika bitno utjecati na financijsku situaciju izdavatelja ili na financijsku stabilnost šireg financijskog sustava;
- (d) informacija o tome je li taj viši stupanj rizika neovisan o upravljačkom ili poslovnom modelu predmetnog izdavatelja;
- (e) rok u kojem izdavatelj treba povećati regulatorni kapital u skladu s člankom 3.

3. Izdavatelj tokena vezanih uz imovinu ili tokena e-novca dužan je svoja stajališta o bilo kojem elementu iz stavka 2. izraziti u roku od 25 radnih dana od primitka nacrta.

4. Nadležno tijelo dužno je izdavatelja tokena vezanih uz imovinu ili tokena e-novca obavijestiti o konačnoj odluci koja sadržava elemente navedene u stavku 2.

5. Izdavatelj tokena vezanih uz imovinu ili tokena e-novca dužan je u roku od 25 radnih dana od primitka odluke iz stavka 4. nadležnom tijelu dostaviti detaljan plan povećanja regulatornog kapitala u roku koji je odredilo nadležno tijelo. Plan sadržava sljedeće:

- (a) vremenski ograničene korake, posebne mjere i postupke za provedbu povećanja u utvrđenom roku;
- (b) potvrdu da je za usklađivanje s povećanim zahtjevom predviđena upotreba stavki i instrumenata regulatornog kapitala u svrhu potpunog ispunjavanja uvjeta utvrđenih u članku 35. stavku 2. Uredbe (EU) 2023/1114.

6. Ako je rok iz članka 3. za dovršetak povećanja regulatornog kapitala dulji od tri mjeseca, izdavatelj tokena vezanih uz imovinu ili tokena e-novca dužan je jednom mjesečno nadležna tijela obavijestiti o napretku provedbe plana.

7. Ako se korak ili postupak ne može provesti u roku u skladu sa zahtjevima iz članka 3., izdavatelj tokena vezanih uz imovinu ili tokena e-novca dužan je odmah o tome obavijestiti nadležno tijelo.

8. Nadležno tijelo pomno prati provedbu plana.

9. Ako je uspostavljen kolegij iz članka 119. stavka 1. Uredbe (EU) 2023/1114, nadležno tijelo dužno je obavijestiti Europsko nadzorno tijelo za bankarstvo o svim informacijama iz stavaka od 2. do 8., među ostalim o nacrtu odluke i konačnoj odluci, planu i svim relevantnim ažuriranim informacijama.

Članak 3.

Rok

1. Ne dovodeći u pitanje stavak 2., nadležno tijelo utvrđuje rok u kojem se izdavatelj tokena vezanih uz imovinu ili tokena e-novca trebaju prilagoditi većim kapitalnim zahtjevima utvrđenima na temelju procjene nadležnog tijela iz članka 35. stavka 3. Uredbe (EU) 2023/1114, a taj rok ne smije biti dulji od šest mjeseci nakon obavijesti o konačnoj odluci iz članka 2. stavka 4.

2. Pri utvrđivanju roka u kojem se izdavatelj tokena vezanih uz imovinu ili tokena e-novca treba prilagoditi većim kapitalnim zahtjevima nadležno tijelo u obzir uzima moguće više stupnjeve rizika koji bi mogli bitno utjecati na financijsku stabilnost šireg financijskog sustava ili samog izdavatelja te moguće nedostatke u upravljačkom ili poslovnom modelu izdavatelja.

Članak 4.

Kriteriji

Pri donošenju odluke iz članka 35. stavka 3. Uredbe (EU) 2023/1114 nadležno tijelo u obzir uzima sljedeće kriterije za procjenu rizika:

- (a) je li vjerojatno da će izdavatelj tokena vezanih uz imovinu ili tokena e-novca u sljedećih 12 mjeseci prekršiti zahtjeve iz članka 34. stavaka 1., 8. i 10. te članaka od 36. do 39. Uredbe (EU) 2023/1114, i to na način da se procijene mogući nedostaci ili slabosti izdavatelja tokena vezanih uz imovinu ili tokena e-novca u primjeni svih zahtjeva iz članka 34. i članaka od 36. do 39. Uredbe (EU) 2023/1114;
- (b) osigurava li se iskup po nominalnoj i tržišnoj vrijednosti u uobičajenim ili nepovoljnim tržišnim uvjetima;
- (c) postoji li povećani rizik od znatnog smanjenja vrijednosti pričuvene imovine ili znatnog pogoršanja financijske situacije izdavatelja tokena vezanih uz imovinu ili tokena e-novca;
- (d) postoji li povećani operativni rizik koji proizlazi iz sustava, uključujući osnovnu tehnologiju distribuiranog zapisa i platformu za trgovanje, tržišnu infrastrukturu ili platni sustav koji se koriste za izdavanje ili prijenos tokena, te povećani operativni rizik koji dolazi od drugih trećih strana pružatelja usluga povezanih s kriptoinovinom kao što su skrbnici o kojima bi mogli ovisiti tokeni ili pričuvena imovina.

Članak 5.

Izrada programa stresnog testiranja

1. Izdavatelji tokena vezanih uz imovinu ili tokena e-novca dužni su pobrinuti se da je njihov program stresnog testiranja održiv i realističan te da stresno testiranje na svim upravljačkim razinama dovodi do utemeljenog donošenja odluka o svim postojećim i potencijalnim rizicima koji mogu bitno utjecati na financijsku situaciju izdavatelja.

2. Izdavatelji tokena vezanih uz imovinu ili tokena e-novca redovito preispituju i procjenjuju svoj program stresnog testiranja otpornosti kako bi utvrdili njegovu učinkovitost, pouzdanost i prikladnost s obzirom na značajke rizika povezanih sa samim izdavateljem i relevantnim izdanim tokenima te taj program redovito ažuriraju. Ta se procjena provodi jednom godišnje i njome se uzimaju u obzir sve vanjske i unutarnje okolnosti.

3. Pri izradi programa stresnog testiranja izdavatelji tokena vezanih uz imovinu ili tokena e-novca u obzir uzimaju sljedeće elemente:

- (a) učinkovitost programa u ispunjavanju predviđene svrhe;
- (b) potrebu za poboljšanjima;
- (c) utvrđene čimbenike rizika, izradu relevantnih scenarija i logiku na kojoj se oni temelje, pretpostavke modela i osjetljivost rezultata na te pretpostavke te ulogu stručne prosudbe kako bi se osiguralo da testiranje prati pouzdana analiza;
- (d) rezultate modela, uključujući u pogledu novih podataka kao što su podaci koji nisu korišteni za razvoj modela;
- (e) kako uključiti moguće negativne povratne sprege između solventnosti i likvidnosti;
- (f) prikladnost mogućih međusobnih veza između stresnog testiranja solventnosti i stresnog testiranja likvidnosti;
- (g) povratne informacije od nadležnih tijela u kontekstu njihovih nadzornih zadaća ili drugih stresnih testiranja;
- (h) prikladnost podatkovne infrastrukture (uvođenje sustava i kvaliteta podataka);
- (i) odgovarajuću razinu uključenosti višeg rukovodstva i upravljačkog tijela;
- (j) sve pretpostavke, uključujući poslovne i/ili upravljačke pretpostavke, te predviđene upravljačke mjere, na temelju svrhe, vrste i rezultata stresnog testiranja, uključujući procjenu izvedivosti mjera upravljanja u stresnim situacijama i promjenjivom poslovnom okruženju;
- (k) prikladnost i transparentnost relevantne dokumentacije.

4. Program stresnog testiranja potrebno je primjereno dokumentirati za sve vrste provedenih stresnih testiranja.

5. Ocjenjivanje programa stresnog testiranja provodi se na razini cijele organizacije, a provode ga, na primjer, odbor za rizike i unutarnji revizori. Poslovne jedinice koje nisu odgovorne za izradu i primjenu programa ili vanjski stručnjaci isto tako trebaju pridonijeti ocjeni tog postupka s obzirom na svoje stručno znanje u određenim područjima.

6. Izdavatelji tokena vezanih uz imovinu ili tokena e-novca dužni su osigurati da se u početnoj izradi i ocjeni programa stresnog testiranja vodio učinkovit dijalog sa stručnjacima iz svih područja poslovanja izdavatelja te da su više rukovodstvo i upravljačko tijelo izdavatelja, odgovorni i za praćenje njegove provedbe i nadzora, na odgovarajući način pregledali program i njegova ažuriranja.

Članak 6.

Vrste stresnog testiranja

1. Izdavatelji tokena vezanih uz imovinu ili tokena e-novca provode stresno testiranje solventnosti i likvidnosti.

2. Stresno testiranje solventnosti obuhvaća učinak određenih kretanja, uključujući makroekonomske ili mikroekonomske scenarije, na ukupnu kapitalnu poziciju izdavatelja tokena vezanih uz imovinu ili tokena e-novca, među ostalim na njihove minimalne ili dodatne kapitalne zahtjeve, na način da se u okviru testiranja predviđaju izvori kapitala i kapitalni zahtjevi izdavatelja, pri čemu se ističu njihove ranjivosti i procjenjuju njihove sposobnosti za apsorbiranje gubitaka i ublažavanje učinka na stanja solventnosti.

3. Stresno testiranje likvidnosti obuhvaća učinak određenih kretanja, uključujući makroekonomske ili mikroekonomske scenarije, iz perspektive financiranja i tržišnog rizika te šokova za likvidnost pričuže imovine i za ukupnu likvidnost izdavatelja tokena vezanih uz imovinu ili tokena e-novca, među ostalim na njegove minimalne ili dodatne likvidnosne zahtjeve.

4. Konkretna format, složenost i razina detalja metodologija stresnog testiranja moraju biti primjereni s obzirom na prirodu tokena vezanog uz imovinu ili tokena e-novca, uključujući prirodu, opseg i veličinu prava iskupa, te složenost, koncentraciju i sastav njegove pričuvene imovine.

Članak 7.

Minimalna učestalost različitih stresnih testiranja

1. Stresno testiranje solventnosti provodi se najmanje svaka tri mjeseca za izdavatelje značajnih tokena vezanih uz imovinu ili tokena e-novca te svakih šest mjeseci za izdavatelje tokena vezanih uz imovinu ili tokena e-novca koji nisu značajni.
2. Stresno testiranje likvidnosti provodi se najmanje jednom mjesečno za sve izdavatelje tokena vezanih uz imovinu ili tokena e-novca.

Članak 8.

Sustavi unutarnjeg upravljanja u okviru stresnog testiranja

1. Program stresnog testiranja izdavatelja tokena vezanih uz imovinu ili tokena e-novca donosi njegovo upravljačko tijelo, koje je odgovorno za provedbu programa u skladu s ovom Uredbom i Uredbom (EU) 2023/1114.
2. U okviru programa stresnog testiranja procjenjuje se posjeduju li kolektivno svi članovi upravljačkog tijela dovoljno znanja, vještina i iskustva da bi:
 - (a) potpuno razumjeli utjecaj stresnih događaja na ukupni profil rizičnosti izdavatelja;
 - (b) osigurali za provedbu stresnih testiranja jasnu podjelu odgovornosti i dodjelu dostatnih resursa, kao što su kvalificirani ljudski resursi i sustavi informacijske tehnologije;
 - (c) aktivno sudjelovali u raspravama s osobljem uključenim u stresno testiranje i s osobama kojima su eksternalizirane zadaće povezane sa stresnim testiranjem;
 - (d) preispitali ključne pretpostavke modeliranja, odabir scenarija i pretpostavke na kojima se općenito temelje stresna testiranja;
 - (e) donijeli odluke o potrebnim mjerama upravljanja i o njima raspravljali s nadležnim tijelima.
3. Program stresnog testiranja izrađuje se tako da se stresno testiranje može provesti u skladu s relevantnim internim politikama i postupcima izdavatelja.
4. Izdavatelji tokena vezanih uz imovinu ili tokena e-novca osiguravaju da se svi elementi programa stresnog testiranja, uključujući njegovu ocjenu, primjereno dokumentiraju i prema potrebi redovito ažuriraju u unutarnjim politikama i postupcima.
5. Izdavatelji tokena vezanih uz imovinu ili tokena e-novca osiguravaju da se programom stresnog testiranja predviđa učinkovita komunikacija među linijama poslovanja i upravljačkim razinama u svrhu informiranja, poboljšanja kulture suočavanja s rizicima i poticanja rasprava o postojećim i potencijalnim rizicima te o mogućim mjerama upravljanja.
6. Program stresnog testiranja izrađuje se kao sastavni dio izdavateljeva okvira za upravljanje rizicima. Stresna testiranja izrađuju se kao potpora poslovnim odlukama i postupcima te strateškom planiranju. U strateškim odlukama u obzir se uzimaju nedostaci, ograničenja i ranjivosti utvrđeni u okviru stresnog testiranja.
7. Rezultati stresnog testiranja služe kao ulazni podaci za utvrđivanje izdavateljeve sklonosti preuzimanju rizika i njegovih ograničenja u pogledu rizika te kao alat za planiranje za potrebe utvrđivanja učinkovitosti novih i postojećih poslovnih strategija i procjenu mogućeg učinka na regulatorni kapital i likvidnost.

Članak 9.**Podatkovna infrastruktura relevantna za programe stresnog testiranja**

1. Izdavatelji tokena vezanih uz imovinu ili tokena e-novca osiguravaju da se program stresnog testiranja temelji na odgovarajućoj i transparentnoj podatkovnoj infrastrukturi.
2. Izdavatelji tokena vezanih uz imovinu ili tokena e-novca osiguravaju da njihova podatkovna infrastruktura ima dovoljno kapaciteta za odgovaranje na opsežne potrebe za podacima koje proizlaze iz njihova programa stresnog testiranja te da imaju uspostavljene mehanizme koji omogućuju kontinuiranu i dosljednu provedbu stresnih testiranja kako je planirano u skladu s programom.
3. Izdavatelji tokena vezanih uz imovinu ili tokena e-novca osiguravaju da podatkovna infrastruktura omogućuje fleksibilnost i odgovarajuće razine kvalitete i kontrole.
4. Izdavatelji tokena vezanih uz imovinu ili tokena e-novca osiguravaju da je njihova podatkovna infrastruktura razmjerna njihovoj veličini, složenosti, profilu rizičnosti i poslovnom profilu te da omogućuje provedbu stresnih testiranja koja obuhvaćaju sve značajne rizike kojima je institucija izložena.
5. Izdavatelji tokena vezanih uz imovinu ili tokena e-novca izdvajaju dostatne ljudske, financijske i materijalne resurse kako bi zajamčili djelotvoran razvoj i održavanje svoje podatkovne infrastrukture, među ostalim sustava informacijske tehnologije.

Članak 10.**Metodologija, zajednički referentni parametri i vjerodostojnost pretpostavki**

1. Izdavatelji tokena vezanih uz imovinu ili tokena e-novca utvrđuju sljedeće kategorije rizika:
 - (a) rizike u pogledu vrijednosti, prenosivosti, likvidnosti, dostupnosti ili zamjenjivosti tokena vezanih uz imovinu ili tokena e-novca i pričuvne imovine;
 - (b) rizike koji proizlaze iz sustava na čije se funkcioniranje oslanjaju tokeni vezani uz imovinu ili tokeni e-novca, uključujući osnovnu tehnologiju distribuiranog zapisa ili drugu tehnologiju tokena i bilo koju platformu za trgovanje, tržišnu infrastrukturu ili platni sustav koji se koriste za izdavanje ili prijenos tokena;
 - (c) rizike koji proizlaze iz izvršenja ugovornih aranžmana koje je izdavatelj sklopio s drugim izdavateljima, pružateljima usluga povezanih s kriptoinovinom, financijskim institucijama ili drugom fizičkom ili pravnom osobom za izdavanje ili prijenos tokena ili za uspostavu, upravljanje, skrbništvo ili ulaganje pričuvne imovine, uključujući aranžmane kojima izdavatelj eksternalizira zadaće.
2. Radi procjene rizika iz stavka 1., izdavatelji tokena vezanih uz imovinu ili tokena e-novca utvrđuju scenarije posebnih rizika na temelju povijesnih i/ili hipotetskih scenarija povezanih s različitim kategorijama rizika iz stavka 1.
3. Scenarije posebnih rizika iz stavka 2. potrebno je jasno definirati, a njihov je potencijalni učinak mjerljiv.
4. Pri utvrđivanju posebnih rizika izdavatelji tokena vezanih uz imovinu ili tokena e-novca određuju razdoblje od tri godine za rizične događaje povezane sa stresnim testiranjem solventnosti i do jedne godine za stresno testiranje likvidnosti te utvrđuju ugroženu imovinu i precizan opis scenarija rizika.
5. Izdavatelji tokena vezanih uz imovinu ili tokena e-novca kvantificiraju ili približno procjenjuju ozbiljnost i vjerodostojnost utvrđenih scenarija stresa te mogućih gubitaka koji proizlaze iz tih scenarija.

*Članak 11.***Stupanje na snagu**

Ova Uredba stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu 13. prosinca 2024.

Za Komisiju
Predsjednica
Ursula VON DER LEYEN